

OCHRANNÁ ZNÁMKA

LOGOŠÍK MÁ
REGISTROVANOU
OCHRANNOU ZNÁMKU.
PORUŠENÍ PRÁV Z
OCHRANNÉ ZNÁMKY

Nedovolené poskytnutí materiálů v elektronické nebo tištěné podobě je porušením práv z ochranné známky. Za nedovolené sdílení, kopírování nebo šíření materiálu budeme vymáhat náhradu škody podle § 268 [trestního zákoníku](#).

Od 1.1.2019 vstupuje v účinnost zákon 286/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

PODMÍNKY POUŽITÍ

Děkuji, že zakoupený materiál používáte pouze k vlastní potřebě a nešíříte ho rozesíláním, sdílením či kopírováním dále.

Všechny stránky tohoto materiálu jsou chráněny autorským právem.

TOTO JE JEDNOLICENCE - SLOUŽÍ POUZE VÁM.

CO JE POVOLENO:

- využít nekomerčně materiál pro svou vlastní potřebu (ve třídě se žáky, či v domácím vzdělávání)
- materiály dětem, se kterými přímo pracujete můžete poskytovat, avšak pouze v tištěné podobě.

CO NENÍ POVOLENO:

- poskytovat materiál dalším osobám, např. rodičům žáků, dalším učitelům na škole - Pokud se jim tento balíček líbí, požádejte je, aby navštívili náš eshop www.logosik.cz a licenci si zakoupili. (jedna licence = jeden nákup) opravňuje k využití jednou osobou. V případě využití více učiteli je potřeba zakoupit daný počet licencí - to platí zejména, pokud materiál kupuje škola.
- sdílet materiál dalším osobám, např. na sociálních sítích, zasílat emailem, nahrávat na různá úložiště, včetně školních webů atd. je přísně zakázáno.
- dále není povoleno kopírovat materiál kolegyním, rodičům, sousedům ...
- jakkoli využívat tento materiál ke komerčním účelům - na základě tohoto balíčku nesmíte vytvářet nic k prodeji nebo sdílení.

METODIKA – JAK PRACOVAT S ADVENTNÍM ČTENÍM Z MISTLEPEAKU

Tento materiál je připravený jako adventní čtení s porozuměním, které rozvíjí pozornost, slovní zásobu a schopnost sledovat děj. Každý příběh je krátký, přehledný a doplněný jednoduchými otázkami, aby děti dokázaly porozumět tomu, co slyší nebo čtou.

Materiál můžete využít několika způsoby:

1) Tisk do pracovních listů

Každý den si můžete vytisknout aktuální příběh a předat dětem jako samostatný list. Učitelé ho mohou využít při ranním čtení, v družině nebo jako součást třídního rituálu v prosinci.

2) Nástěnka nebo adventní tabule

Příběhy je možné vyvěšovat ve třídě na nástěнку. Děti tak každý den vidí, jak se Pipplinův svět postupně vyvíjí. Vyvěšené příběhy mohou sloužit jako opora při společné diskuzi, opakování nebo doplňování informací.

3) Práce ve dvojicích nebo malé skupině

Otázky lze využít k jednoduchému dialogu. Jeden žák čte, druhý odpovídá. Starší děti se mohou ptát navzájem nebo si vytvářet vlastní otázky.

4) Samostatná práce žáků

Děti mohou nejprve příběh číst samostatně a následně odpovídat na otázky písemně. Formát je vhodný i jako krátké procvičování porozumění textu.

5) Domácí čtení

Materiál můžete poslat rodičům. Příběhy jsou krátké, takže se dají číst i večer před spaním. Adventní forma pomáhá vytvořit jednoduchý rodinný rituál.

V Mistlepeaku měli skřítkové každé ráno stejný zvyk. Když pošťák Trumli zazvonil svým známým „ding-ding-ding“, všichni věděli, že přicházejí zprávy nebo balíčky. Ten zvuk byl tak důležitý, že podle něj řídili celý den. Pipplin ho slyšel denně a v hlavě ho začínal svrbět nápad: jak snadné by bylo všechny zmást. Jeho zlomyslnější část mu šeptala, že by to mohla být velká zábava.

Jedno dopoledne, když Trumf ještě nebyl na cestě, vzal Pipplin malý zvoneček a schoval se za dřevěnou bednu u hlavní cesty. „Jen malíčky žertík,“ pošeptal si. „Trochu je popoženu. To bude sranda.“ A pak co nejvěrněji napodobil Trumlovu melodii: „Ding-ding-ding! Ding-ding-ding!“ Městečko ožilo během vteřiny. Lirrie vyběhla z domku se svačinkou v ruce. „Trumle, tady máš něco na cestu!“ volala. Flinko se rozběhl s dopisem, který chtěl poslat tetě Šiplině. A Nibble vyšel ze svého domku bledý a ustaraný. „Konečně... léky pro malého Snicka,“ zaseptal. „Doufám, že už dorazily.“ Pipplin se za rohem tiše smál. „Funguje to! Všichni běž!“

Ale s každou další vteřinou bylo jasnější, že to není zábavný zmatek, ale zmatek, který bolí. Lirrie ve spěchu upustila svačinu do sněhu. Flinko zakopl a dopis mu spadl do kaluže. A Nibble běhal z jednoho konce vesnice na druhý a marně hledal toho, kterého ve skutečnosti nikdo nezavola. Nakonec si sedl a třásl se mu ruce a šeptal: „Snick má horečku... léky... kde je ten Truml?“ A v tu chvíli Pipplin se jen legrace. Tohle je průsvih.

rozrásl úlevou i strachem: „Slyšel jsem tvé zvonění! Myslel jsem, že neseš Snickovy léky! Už jsem se bál, že nepřišly!“ Trnul zavrtěl hlavou. „Dnes jsem ještě ani jednou nezvonil.“

Pipplin věděl, že už nemůže stát bokem. Pomalu vystoupil ze svého úkrytu. „To zvonění... to jsem byl já,“ řekl a cítil, jak červená v obličejí. Všichni na něj upřeli oči. Nibble vypadal zraněný. „Pippline... já si myslím, že ty léky dorazily. Snickovi je opravdu zle.“ Pipplin svesl hlavu. „Já... já jsem nechtěl nikomu ublížit. Chtěl jsem si jen hrát. Nenapadlo mě, že to bude takhle vážné.“ Trumf položil zvoneček Pipplinovi do ruky a řekl klidně: „Žerty jsou fajn, jen musí být bezpečné. Když se týkají důležitých oznámení, mohou způsobit více trápení než smích.“ Pipplin přikývl. „Já to napravím.“ A tak se dali do práce. Pomohl Flinkovi usušit dopis. Lirrii uklidil rozsypané drobečky. A hlavně běžel spolu s Trumlem do sousední osady pro opravdové léky pro malého Snicka. Když je přinesl zpět, Nibble měl slzy úlevy v očích. Večer seděl Pipplin doma a držel zvoneček v dlaních. „Některé zvuky se nesmí napodobovat,“ zaseptal. „Obzvlášť když na nich záleží.“ A ten den pochopil, že ne každý nápad je dobrý – zvlášť když může vydesit nebo zranit někoho, kdo si nic zlého nezaslouží.

1. Proč Pipplin napodobil Trumlovu poštáckou melodii?
2. Jak reagovali skřítkci, když slyšeli falešné zvonění?
3. Proč byl Nibble po falešném oznámení zoufalý?
4. Jak Pipplin vysvětlil, proč to udělal?
5. Co si Pipplin uvědomil na konci dne?

PIPLIN A FALEŠNÉ OZNÁMENÍ

V Mistlepeaku měli skřítkové každé ráno stejný zvyk. Když pošták Truml zazvonil svým známým „ding-ding-ding“, všichni věděli, že přicházejí zprávy nebo balíčky. Ten zvuk byl tak důležitý, že podle něj řídili celý den. Pipplin ho slyšel denně a v hlavě ho začínal svrbět nápad: jak snadné by bylo všechny zmást. Jeho zlomyslnější část mu šeptala, že by to mohla být velká zábava.

Jedno dopoledne, když Truml ještě nebyl na cestě, vzal Pipplin malý zvoneček a schoval se za dřevěnou bednu u hlavní cesty. „Jen maličký žertík,“ pošeptal si. „Trochu je popoženu. To bude sranda.“ A pak co nejvěrněji napodobil Trumlovu melodii: „Ding-ding-ding! Ding-ding-ding!“ Městečko ožilo během vteřiny. Lirrie vyběhla z domku se svačinkou v ruce. „Trumle, tady máš něco na cestu!“ volala. Flinko se rozběhl s dopisem, který chtěl poslat tetě Šiplině. A Nibble vyšel ze svého domku bledý a ustaraný. „Konečně... léky pro malého Snicka,“ zašeptal. „Doufám, že už dorazily.“ Pipplin se za rohem tiše smál. „Funguje to! Všichni běží!“

Ale s každou další vteřinou bylo jasnější, že to není zábavný zmatek, ale zmatek, který bolí. Lirrie ve spěchu upustila svačinu do sněhu. Flinko zakopl a dopis mu spadl do kaluže. A Nibble běhal z jednoho konce vesnice na druhý a marně hledal poštáka, kterého ve skutečnosti nikdo nezavolal. Nakonec si sedl na lavičku, třásl se mu ruce a šeptal: „Snick má horečku... potřebuje ty léky... kde je ten Truml?“ A v tu chvíli Pipplin pochopil, že tohle není legrace. Tohle je průšvih.

Do městečka právě přicházel skutečný Truml s poštáckou brašnou. „Proč mě dnes všichni shánějí?“ nechápal. „Ještě jsem ani nezačal roznášet poštu.“ Nibble k němu přiběhl a téměř se

roztřásl úlevou i strachem: „Slyšel jsem tvé zvonění! Myslel jsem, že neseš Snickovy léky! Už jsem se bál, že nepřišly!“ Truml zavrtěl hlavou. „Dnes jsem ještě ani jednou nezvonil.“

Pipplin věděl, že už nemůže stát bokem. Pomalu vystoupil ze svého úkrytu. „To zvonění... to jsem byl já,“ řekl a cítil, jak červená v obličeji. Všichni na něj upřeli oči. Nibble vypadal zraněně. „Pippline... já si myslel, že ty léky dorazily. Snickovi je opravdu zle.“ Pipplin svěsil hlavu. „Já... já jsem nechtěl nikomu ublížit. Chtěl jsem si jen hrát. Nenapadlo mě, že to bude takhle vážné.“ Truml položil zvoneček Pipplinovi do ruky a řekl klidně: „Žerty jsou fajn, jen musí být bezpečné. Když se týkají důležitých oznámení, mohou způsobit víc trápení než smích.“ Pipplin přikývl. „Já to napravím.“ A tak se dali do práce. Pomohl Flinkovi usušit dopis. Lirrii uklidil rozsypané drobečky. A hlavně běžel spolu s Trumlem do sousední osady pro opravdové léky pro malého Snicka. Když je přinesli zpět, Nibble měl slzy úlevy v očích. Večer seděl Pipplin doma a držel zvoneček v dlaních. „Některé zvuky se nesmí napodobovat,“ zašeptal. „Obzvláště když na nich záleží.“ A ten den pochopil, že ne každý nápad je dobrý – zvláště když může vyděsit nebo zranit někoho, kdo si nic zlého nezaslouží.

ODPOVĚZ NA OTÁZKY:

1. Proč Pipplin napodobil Trumlovu poštáckou melodii?
2. Jak reagovali skřítki, když slyšeli falešné zvonění?
3. Proč byl Nibble po falešném oznámení zoufalý?
4. Jak Pipplin vysvětlil, proč to udělal?
5. Co si Pipplin uvědomil na konci dne?

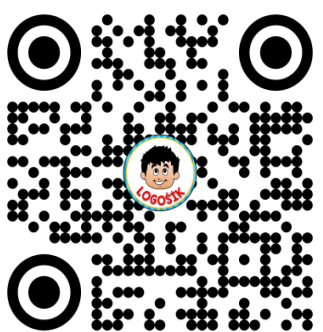
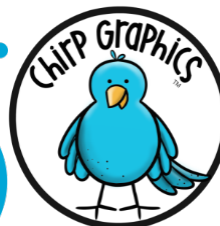

604547961
www.logosik.cz

BUSY BEE
STUDIO

Obrázky nesmí být kopírovány, šířeny ani používány další osobou.